

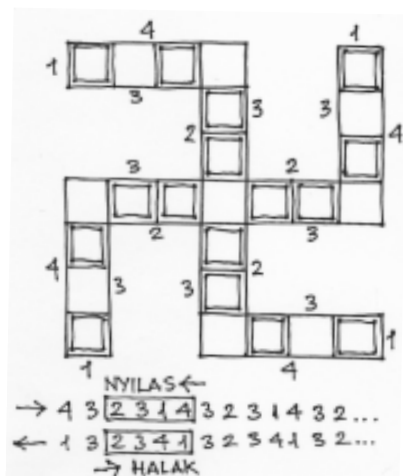
TOVÁBBI ÉSZREVÉTELEK A SZENT KORONA ZOMÁNCNKÉPEIVEL KAPCSOLATBAN

A Szent Korona üzenetei

Molnár V. József állatövi jegyeinek felhasználásával

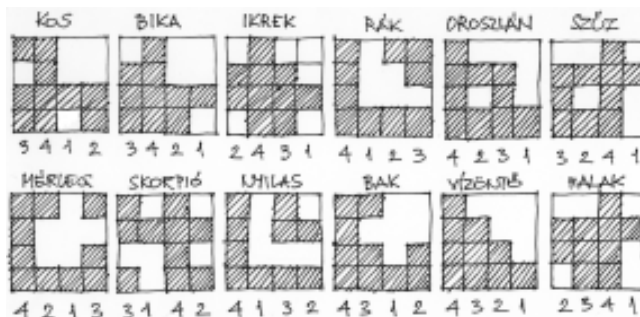
Ha el akarjuk készíteni a korona leegyszerűsített modelljét, előbb meg kell szerkesztenünk a szabásmintát. A lehetséges változatok közül a szerkesztési logika és formaérzék szempontjából is a legjobbnak a szvasztika forma kínálkozik. Így összeállításakor a legkevesebb és csak azonos helyzetű illesztést kell alkalmazni. A szvasztikáról tudni kell, hogy szó sincs „önkényuralmi jelképről”, az több ezer éves kultúrák egységesen használt jelképe „alkotás, teremtés, építés, élet” tartalommal. (lásd Várkonyi Nándor: *Sziriát oszlopai*) (Forgásiránya ellentétes a nemzetiszocialista jelképpel, a horogkereszttel.)

A szabásminta méretezésében az a célszerű, és az áll közel a korona arányaihoz, hogy ha az abroncs és a pántok szélességét egységnek vesszük, akkor a szárak négy egységnyi hosszúak, így a minta hétszer hét mezőből álló hálóba rajzolható. Egy-egy négyzet megfelel egy-egy kép helyének a pántokon, az abroncon egy kép és egy drágakő helyezkedik el váltakozva.

A korona szabásmintája és az oldalhosszak méretei

Ha a szabásminta kerületén végighaladva leolvassuk az egy egyenesbe eső egységek számát, váltakozva 1, 2, 3 és 4 fordul elő. E számok váltakozása eszembe juttatta a neves a néplélek-kutató, Molnár V. József állatövi jegy ábrázolásait. Ezek megszerkesztésében feltételül szabta, hogy olyan ábrákról legyen szó, amelyek egy 4x4-es háló 16 négyzete közül 10 elemből állnak, szimmetrikus formát adnak, továbbá az ábra négy függőleges oszlopában lévő elemek száma egymástól különböző, vagyis találnunk kell egy 1, egy 2, egy 3 és egy 4 elemből álló oszlopot. Így éppen 12 lehetséges ábra adódik. Az egyes állatövi jegyekhez tartozó ábrák számadatait tehát egyértelmű azonosítást eredményező kódot alkotnak.

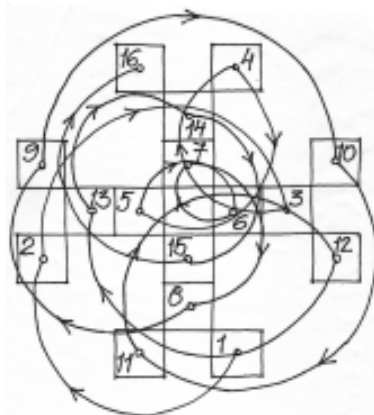

Molnár V. Józsefnek az egyes állatövi jegyekre vonatkozó jelei

Arra gondoltam, hogy a korona szabásmintájáról leolvasható számsorban található Molnár V. József állatövi jegyeivel azonosítható töredék számsorokat, amelyek így értelmezhetővé tesznek egy-egy állatövi jegyet a koronával összefüggésben. A 12 jegy kódjából csak kettő fordul elő a szabásminta méretsorában, egyik az egyik irányba haladva, a másik visszafelé, de mindkettő önmagában is hátulról olvasva (rovásírás módjára) adja ki a Halak, illetve a Nyilas kódját.

A Halak Krisztus és a kereszténység közismert jelképe, a Nyilas pedig az asztrológia szerint a magyarok aszcendense. Tehát a Szent Koronába ilyen módon bele van írva, hogy nem bizánci, nem római, hanem egyszerre keresztény és magyar, és ez a két jellegzetessége egymástól elválaszthatatlan, mert ugyanannak a méretsornak a tagjaként jelentek meg számunkra.

A szvasztika az órával egyezően jobbra forgó irányú. Az Országépítő 2004/3. számában megjelent írásomban tárgyaltak szerint az évkörben – az óralap 9-esének megfelelő helyről kiindulva – a Kostól a Halakig jobbra haladunk és a Szent Korona síkba terített felületén a csillagászati naptárnak megfelelő első összekötő lépés Gábor névünnepeitől György névünnepeig szintén jobb felé halad. Ha ezt az irányt következetesen megtartjuk, az egyes névünnepeken végighaladva az alábbi ábrát kapjuk:

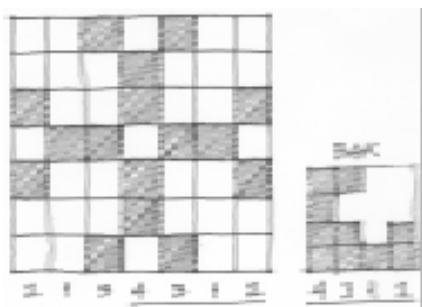
A szentek névünnepeit sorrendben összekötő, jobbra forgó vonal a Szent Korona síkba terített felületén

Az ábrával kapcsolatban fontosnak tartom megjegyezni, hogy az – tiszteletben tartva az ő szerzői jogait – több pontban különbözik Pap Gábornak a *Hazatalálás* c. kötetében az 551. oldalon található, nagyon hasonló ábrától:

1. az abroncson hátul középen kicserélt két képre vonatkozóan más hipotézis alapján áll, ott nem Buda és Attila, hanem Szent József és Keresztelő Szent János képeit tételezi fel eredetiként;
2. a névünnepeket összekötő ábrát a Szent Koronának nem felülnézeti képébe, hanem síkba kiterített felületére rajzolja;
3. a sorrendet nem januártól, hanem a csillagászati év kezdetétől (március 21.) indítja;
4. a Pap Gábor által követelményként támasztott „legkisebb változtatás elvét” betartva csak egyféle görbét: félkörívet alkalmaz;
5. nem vált forgásirányt, hanem végig jobbra forogva halad tovább;
6. nem érinti a Mindenható és Krisztus képét, amelyeket Pap Gábor kizárt a névünnepek sorából;
7. a közös ünnepű szenteket közös névünnepeükön veszi be a sorrendbe (Pap Gábornál Pál januári névünnepe került be a sorba);
8. egyazon hónapon belül szigorúan betartja a névünnepek sorrendjét (Pap Gábornál szept. 27. és 29. sorrendje megcserélődik).

Hogy a szvasztika az év körforgásának jelképe is, azt az mutatja, hogy egy-egy ágának hossza 13 egység és $4 \times 13 = 52$, a hetek száma.

Ha a korona szabásmintájának alapjául szolgáló 7×7 -es mezőt ismét síkba fektetjük, és abba bejelöljük a 16 kép helyét (kihagyva a Mindenható pántok kereszteződésében lévő képét, valamint az elől és hátul középen lévő Krisztus, illetve Szűz Mária képeket), elágazó végű keresztalakot kapunk. Összeadva az egy-egy vízszintes vagy függőleges sorban lévő képek számát, a középső 4-esre szimmetrikus számsort kapunk.

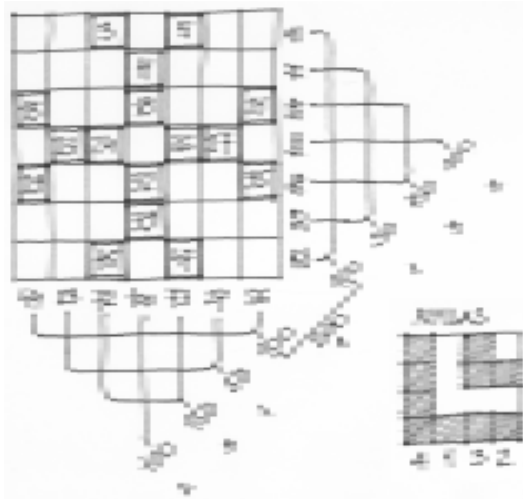

A Bak jegyének számkódja a Szent Korona síkba kiterített felületében

Ez a számsor a Bak csillagkép kódjával azonos, azt jobbra, illetve balra olvasva. A Bak jegyének legfontosabb tulajdonsága, szimbolikus értelmezése az áldozati jelleg. (A köznyelv is használja a bűnbak kifejezést abból az ószövetségi szokásból eredően, hogy a zsidók a bűnöket jelképesen egy bakra terhelve elűzték azt a pusztába abban a hiedelemben, hogy ezzel a bűnök terhét levették magukról. Meg kell kérdeznem: vajon Magyarországot nem tették-e meg ilyen értelemben a világ bűnbakjának Trianonban?)

Számozzuk be a 7×7 -es mező valamennyi négyzetét 1-től 49-ig, és adjuk össze függőlegesen és vízszintesen is a szentek

képeinek négyzeteiben lévő számokat. Mindkét irányban azonos az első és utolsó, majd a második és utolsó előtti, valamint a következő két összeg együttes összege, mégpedig sorrendben: 100, 150, 50 és középen 100.

A Nyilas jegyének számkódja a Szent Korona síkba kiterített és helyiértékekkel ellátott felületében

Ez a sor pontosan ötvenszerese a 2 3 1 2 somak, azonban a középső számot megduplázhatjuk, arra hivatkozva, hogy Pap Gábor szerint: ami középen van, mindig mindkét oldalra tartozik egyszerre. Az így nyert 2 3 1 4 1 3 2 számsort az előbbi gondolatmenet szerint megfejtve a Nyilas csillagkép kódját kapjuk. Értelmezve az eredményt az áldozatvállalást jelképező Bak a feladatot, a magyarságot jelképező Nyilas pedig a feladat címzettjét jelenti, annak végrehajtójaként van beleírva a Szent Koronába. Hogy áldozatot vállalni és magyarnak lenni lényegében ugyanazt jelenti, az abban is megmutatkozik, hogy a Bak és a Nyilas Molnár V. József ábráján 3 elem áthelyezésével egymással alakulhat át.

A két üzenetet egybeolvasva: a Szent Korona egymástól elválaszthatatlanul keresztény és magyar; történelmi feladatunk, hivatásunk, hogy áldozatot kell vállalnunk. Tudomásul kell vennünk, hogy magyarnak lenni annyi, mint áldozatot vállalni.

Kísérlet a Bertalan-kép rekonstrukciójára

Csomor Lajos *Magyarország Szent Koronája* c. könyvében pontos és részletes rajzok láthatók a korona zománcképeiről. A nyolc apostol közül azonban csak hétnek a képe teljes (a sérüléseket leszámítva), Bertalan képéből csak az alig kiolvasható név maradt meg.

Az apostolképek néhány jellegzetességét táblázatba rendeztem az alábbiak szerint:

- 1./ A képek két oldalát mintázat tölti ki, amely Péter, Pál és Jakab mellett vállmagasságban vonallal alsó és felső részre tagolódik, a többieknél folyamatos.
- 2./ Az oldalsó mezőben Pál, András és János mellett kétlábú, Péter és Jakab mellett néglábú állatfigura látható, Fülöp és Tamás mellett semmilyen.
- 3./ Az oldalsó mezőkben három mintatípus fordul elő: kereszt, lépcsős és indás. János kivételével mindkét oldal azonos mintázatú (nála kereszt és indás): Pál és András

keresztes, Péter és Jakab lépcsős, Fülöp és Tamás indás. János kétféle mintázatával kapcsolatban megjegyzem, hogy Péter és Pál esetében két szent ünnepe egy napra esik, Jánosnál két mintázat van egy képen, ezek a helyek egymásnak mintegy fordítottjai, és az évkörön névünnepeik valóban egymással szemben helyezkednek el (a két napforduló közelében).

Péter és János apostol képe a koronán (Csomor Lajos alapján) Péter mellett négyglábú állat, vállánál osztott, lépcsős mintájú mező, János mellett kétlábú állat, egyik oldalán keresztes, másikon indás mintázat

Ha Bertalan képének jellemzőit úgy próbáljuk megtalálni, hogy a jellegzetességeket összefoglaló adatsort az ismeretlen jegyek segítségével tesszük teljessé, akkor érdekes összefüggésekre figyelhetünk fel.

Ha a számszerű egyensúly kedvéért feltételezzük, hogy az egyes jellemzők előfordulása azonos, és ha a pántok felületében egymással összekötjük az azonos jegyeket viselő képeket, akkor

1. Három osztott és négy osztatlan mező van, a Bertalan melletti osztott mező teremtene egyensúlyt de mindenképpen szimmetrikus ábrát kapunk függőleges tengellyel.
2. Az állatképek szerint a meglévő arány 3-2-2, a szimmetrikus ábra viszont úgy jön létre, ha feltételezzük, hogy az állatalakkal díszített zománcképek azonos számúak, így Bertalan képén négyglábú állat lehetett. Ezzel a feltételezéssel a szimmetrikus ábra tengelye a korábbi (Országépítő 2004/3) tanulmányban részletesen kifejtett Boldogasszony tengely (augusztus 15-re mutató irány).
3. Hogy minden mintázat háromszor forduljon elő (Jánosnál két minta is van), ahhoz Bertalan mellett a lépcsős mintának kellene szerepelnie.

A zománcképekkel kapcsolatos – részben tárgyyszerű, részben hipotetikus észrevételek – jelentősége abban áll, hogy függetlenül az abronconson hátul kicserélt képek eredeti elrendezésére vonatkozó minden feltételezéstől, mégis rendezettséget, szabályszerűséget mutatnak, sőt a Boldogasszony-központúság eszméje is megjelenik ebben a rendben.

(Végh Tibor fenti írásait, melyeket több, hasonló tematikájú írása közül választottam ki, szíves hozzájárulásával jelentős mértékben lerövidítve közlöm – G.J.)

A PAGONY TÁJ-ÉS KERTÉPÍTÉSZ IRODA 2004 decemberében, szokásos Luca napi ünnepségén avatta végzett gyakoronokait. Az irodánkba belépő, a gyakoromok-ság feltételeit felvállaló pályakezdő táj- és kertépítészek közül öten, Mike Anna, Török Beatrix, Horváthné Offentáler Anita, Takács Edvárd, László Viktor végezte el a kötelező két évet. A végzős gyakoromokoknak *fakönyvet* kellett készíteniük egy számukra kedves fából, amelybe a választott fa jellemzői mellett az irodában végzett munkájukat dokumentálták. Buella Mónika szavaival, s elbocsájtó *Falevéllel* búcsúztattuk gyakoronokainkat.

Részletek Buella Mónika beszédéből:

A Pagony 14 éves történetében a harmadik-negyedik év táján kezdtek megjelenni az egyetemisták, akik besegítettek a munkába. Számuk egyre gyarapodott, majd megjelentek a végzett, teljes munkaidejüket itt töltő fiatalok. Jelenleg tíz fiatal tájépítész dolgozik egyidejűleg teljes, sőt a teljesen túli munkaidőben. Megszületett a gondolat, hogy a mindennapi szakmai gyakorlat mellett, azt kibővítve hozzunk létre Gyakoronoki Műhelyt, ahol tágabban értelmezett szakmai-szellemi kérdéseket átölelő témakörökkel foglalkozunk. A gyakoronoki idő minimum 2 év. Akiket most köszöntünk, az elsők, akik, letöltötték ezt a gyakoronok-ságot.

Ami bennünket mozgat, ami miatt mindenféle gyakoronok-ságot és egyéb akadályt kitalálunk, nemcsak a szakma szeretete, hanem a *Mi lesz a jövőben?* kérdése is. Arról a jövőről van szó, amelyben ti lesztek a kor meghatározó tájépítészei. Ezt a jövőt szeretnénk tisztának, bátornak és erősnek látni. Tiétek a felelősség, milyen világ épül körülöttünk. A további emelkedett ünnepi beszéd helyett Móra Ferenc írását szeretném fölolvadni.

„Hiszek abban az állandó szociális erőben, amely az emberiség történelmének zűrzavarában állandóan azon dolgozott, hogy a céltalanságból rendet, a zavarból szépséget, a kegyetlenségből emberséget, az erőszakból szeretetet hozzon ki. Hiszek abban a cselekvő emberi jóakaróban, amely a fejlődésnek csakolyan hajtóereje, mint a szerelem vagy az éhség, s amely ha néha elbíjt is, ha néha megbénultnak látszott is, mégiscsak évszázadról évszázadra javított az életen, s ha sántikálva, ha botorkálva, ha visszacsúszva is, mégiscsak előbbre vitte az emberiséget. . .

A napokban olvastam, hogy a természet ereje, amelyre nézve az emberek szenvedései csakoly közömbösek, mint a földi bolhákéi, valahol új kontinenst készítenek kiemelve az óceán vízszivatagaiból. Egyelőre még a körvonalak sem látszanak, csak a jégárak örvénylése, a vizek remegése, a fölcsapó fiüst és a kavargó pára, a mélységek morgása és harsogása mutatja, hogy a kozmosz rettentő görcsökből vajúdik. Abból a kontinensből, amivel most az emberiség és benne a magyarság vajúdik, egyelőre szintén csak a fiüstök és lángokat látjuk, a morgást és harsogást halljuk, a recsegést és reszketést érezzük. . .

A komor hegytorlaszok, amely köztünk és a végleges kialakulás közt állnak, valóban komorak és valóban ijesztőek, de egy-egy repedésükön átkélik az ég, és átölelik a jövő naposított vetése. És a hegytorlaszokról ki fog derülni, hogy málló káprázatok voltak, mint a felhők – az igazság, valóság és marandóság az, ami mögöttük van : az ég kékje és a mező zöldje. Erre szegezzük szemünket minden fölöttegen, ezt hozzuk közelebb szuggesztív vággyal, és azt vágjuk az arcába minden ijesztő rémnek: Hiszek az emberben!”